

Nr 366.

Av herr **Holmbäck**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 97, angående anslag till lantmäteriväsendet.

Såsom framgår av Kungl. Maj:ts proposition nr 97 har frågan om löneroglering för distriktslantmätare och extra lantmätare uppskjutits tills vidare. Denna lönerogleringsfråga upptogs efter ett flertal framställningar från lantmätarekåren och lantmäteristyrelsen till behandling år 1930, då Kungl. Maj:t tillkallade vissa sakkunniga, de s. k. lantmätarelönesakkunniga, för att verkställa utredning i frågan. Dessa avgåvo sedermera den 26 november 1931 betänkande med förslag beträffande löneroglering för viss lantmäteripersonal m. m. Då departementschefen ansett sig vara tvungen att underkasta frågan en förnyad utredning, kommer den måhända att kunna fira tioårsjubileum i praktiskt taget oförändrat skick.

En fråga, som emellertid står i mera löst sammanhang med den ifrågasatta nya utredningen och som därför torde kunna lösas oberoende av denna, är frågan om de extra lantmätarnas ställning i pensionshänseende. Dessa statstjänstemän torde vara de enda, som efter 12 å 15 års tjänstgöring och vid en ålder av 35—40 år varken äro berättigade till egen pension eller familjepension. Då de beträffande tjänsteställning i allt motsvara e. o. tjänstemän, synes rättvisa och billighet kräva, att de även i pensionshänseende bliva jämställda med dessa.

Som de extra lantmätarnas tjänstgöring i allmänhet är ordnad leder den omständigheten att deras pensionsfråga ej är löst till förhållanden, som torde vara fullkomligt unika inom statsförvaltningen. Efter ett par års tjänstgöring å lantmäteridistrikt förordnas de extra lantmätarna i regel såsom assistenter å lantmäterikontor, d. v. s. såsom tjänstemän å extra stat i lönegrad B 21 med pensionsrätt. Enligt den föreliggande propositionen skola dessa assistentbefattningar från och med den 1 juli innevarande år uppföras såsom e. o. befattningar i lönegrad Eo 21, varmed följer pensionsrätt enligt det civila tjänstepensionsreglementet och det allmänna familjepensionsreglementet.

Efter två å tre års kontorstjänstgöring förordnas de åter till tjänstgöring å lantmäteridistrikt och *förlora därmed pensionsrätten* för det tiotal år, som åtgår innan befordran till ordinarie tjänst kan vinnas. Detta utgör ju en oformlighet, som torde böra och kunna undanröjas utan ytterligare uppskov för utredning. Det har även förekommit ömmande fall, då extra lantmätare fallit bort och lämnat änka och barn utan pension eller förmögenhet.

I detta sammanhang torde böra erinras om att riksdagen år 1937 till-

Bihang till riksdagens protokoll 1939. 4 saml. Nr 364—369.

erkände de extra lantmätarna rätt till ersättning för flyttningskostnad i huvudsaklig överensstämmelse med de för e. o. befattningshavare gällande grunderna.

På grund av vad ovan anförts får jag i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 97 hemställa, att riksdagen ville besluta,

att det civila tjänstepensionsreglementet och det allmänna familjepensionsreglementet skola gälla för extra lantmätare med därvid beräknat pensionsunderlag såsom för e. o. befattningshavare i lönegrad 21.

Upsala den 12 mars 1939.

Å. Holmbäck.
